

לבר'אות - אחרי נטילת ידיים

כלב הבוקסר הזה יודע ליהנות מן החיים: ביום קיץ חם הוא לוגם לו בירה, וסימני הקצף עדיין על שפמו. לבריאות, חביבי, לבריאות, העיקר שלא תשכח את מיצות נטילת הידיים.

ומה עניין נטילת ידיים לכוס בירה ביום קיץ? ובכן — הקיץ הוא גם הזמן הסוער ביותר בקיבתנו. כך מסתבר לפי מיספר הרעלות המזון הפושטות היום אצל בני אדם וחיות־בית גם יחד. והרעלות המזון, אין צורך להסביר כמה אימונת הן — בחילה, כאבי בטן, שילשולים, חולשה כללית, אפילו חום גבוה. קשישים, ילדים קטנים, ואנשים אחרי מחלה עלולים להפגע באופן קשה למדי.

מה גורם להרעלות? וזהוהם. זיהום של חיידקים במזון. החיידקים מפרישים חומר שנקרא רעלן. כשהחיידקים נכנסים לגוף בעת אכילת מזון מזוהם, מופרש רעלן החיידק בתוך הגוף. במקרים אחרים מופרש הרעלן לתוך המזון עוד לפני אכילתו. למניעת כניסתם של חיידקים למזוננו יש לנקוט בכמה צעדי מניעה.

ראשית, לא לאפשר לאנשים נושאי החיידקים לטפל במזון. מובן שלא תמיד ידוע מי נושא חיידקים, אבל אדם סובל משילשול אסור שיטפל במזון עד להבראתו המוחלטת.

שנית, יש לשמור על רמה גבוהה ביותר של היגיינה אישית. הדבר פשוט מאד: העברת חיידקים מאדם למזון היא בדרך כלל תוצאה של פעולה בלתי היגיינית. אפשר לתקן זאת על־ידי רחיצת ידיים יסודית ביותר, אחרי כל ביקור בשירותים.

כלבוטק

ומה

ד"ר יקות'אל שרעבי

ועדנה פיירו

דאסקי

הביא את

לילי הביתה

זהירות: מגלחים את עור הלקוח

בדריסתו של אחד מהם. ראו זאת הבעלים והחליטו להחזירם הביתה.

האפגאנים התלכלכו כהוגן בעת שהותם בבית האחר, והבעלים החליטו לערוך להם חגיגה של נקייה, ואם נקייה, מדוע לא תיגלחת?

נטלו את השניים למכון ליופי לכלבים,

אפגנים ארוכי־שיער מחיר־מציאה

שבעלותו של דניאל ז'ירארו, בסוף רחוב דיונוגף, וביקשו בנימוס תיגלחת כללית. לא תיסרוקת, לא תיספורת, לא החלקה ולא סילסול — פשוט גייל־ירח. ומה אתם חושבים היה המחיר? 450 שקלים לכל כלב, ארבע מאות וחמישים שקלים, לא לירות! כשהעזו הבעלים להתפלל, עוד זכו במנה של בוז ובמבטי לעג. וביכלל, כיצד מעזים להתפלל ממחיר מציאה שכזה?

רוצים לדעת משהו על תעריפי גילוח? ובכן, בהארמיאו שבצומת קריית־שואל, מחירה של תיגלחת הוא 300 שקלים. אצל שרה, בסלון דוגלי ברמת־השרון מחירה הוא 100 שקל בלבד!

כי מה בעצם יש כאן? עבודה של כרבע שעה, קצת חשמל, ומכונת־גילוח, שכל מחירה אחרי חישוב צמוד לדולר הוא 1700 שקלים.

הסיפור הבא הוא סיפור לא רק לכלבוטק כי אם גם לכלבוטק:

לשניים מידידינו היו שני כלבים אפגניי, שובבים ומלאי חיים. באחד הימים נקראו הבעלים לצאת לחו"ל, עם תחנית לשהייה לפרק זמן ארוך מאד. בכר־בכו ולבסוף מצאו בית לאפגאנים, לא רחוק, אצל אדם אוהב בעל־חיים, בעל גג רחב ידיים, מכר וידיד. כאן, חשבו, תהיה הפרידה קלה יותר, הסביבה לא תשתנה הרבה, והכלבים יקבלו חום וחיבה.

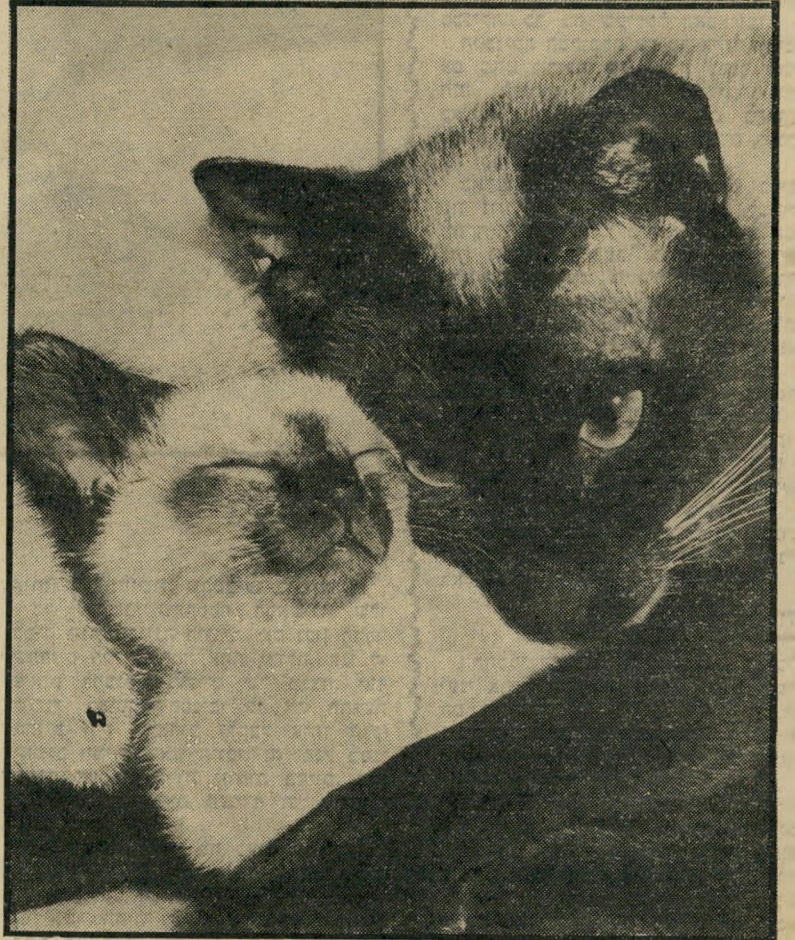
לא חלף זמן רב והאנשים חזרו הביתה, תוכנית חוץ־לארץ בוטלה. הם ביקשו ל־חזור את האפגאנים הביתה, אך האיש הטוב התרגל אליהם, וכך נשארו להם הכלבים על הגג השכן.

עד לאותו יום, שבו ראו ממושכם שעל הגג שדייר חדש נכנס לביתם הקודם — גור קטן, האפגאנים לא ידעו מנוחה: הם נאחזו במעקה הגג ושלחו נביחות עזות ורועמות בכל פעם שהגור או בעליו יצאו החוצה, לא היה ספק בדבר: האפגאנים רצו לחזור הביתה!

השניים התחילו בסידרה של בריחות ל־עבר ביתם הישן, הם היו מתייצבים ליד הבית ומסרבים לזוז, כשגם זה לא עזר, הם ערכו בריחה לזוהר, שכימעט הסתיימה

אינה נחה, היא גם מקצרת את מנוחת בעליה. שכן מה עושה התולה מיוחמת? ברוחת מן הבית כדי להתיחד עם מחזריה, כמובן שהמאהבת ההוללת חוזרת הביתה בדרך כלל, אחרי, אבל הפעם הלכה ולא חזרה.

ומה על גיטה ודבה'לה השבים בלילה מן התיאטרון והבית ריק ואין לילי? לא מסוגלים לעצום עין! חיפשו, חיפשו — ולא מצאו. עלה השחר, ולילי לא שבה עדיין, יצאו בוקר לחצרות, נדדו לשכנים, צילצלו לכל המכרים, הזעיקו את העוזרת, הבהילו את הוטרנר — בקיצור: חיפשו

חתולים סיאמיים — פופולריים ביותר בארץ

היחוס בא מהר מדי